

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 53/10
Λουξεμβούργο, 8 Ιουνίου 2010

Απόφαση στην υπόθεση C-58/08
Vodafone κ.λπ. / Secretary of State for Business, Enterprise and Regulatory
Reform

Ο κανονισμός για την περιαγωγή είναι έγκυρος

Η Κοινότητα είχε το δικαίωμα να επιβάλει, προς το συμφέρον της εσωτερικής αγοράς, ανώτατα όρια στα τέλη που χρεώνουν οι φορείς εκμετάλλευσης δικτύων κινητής τηλεφωνίας για κλήσεις περιαγωγής

Ο κανονισμός για την περιαγωγή ¹ καθορίζει τα ανώτατα τέλη που μπορούν να χρεώνουν οι φορείς εκμετάλλευσης δικτύων κινητής τηλεφωνίας για φωνητικές κλήσεις, οι οποίες πραγματοποιούνται και λαμβάνονται από τους χρήστες εκτός του δικτύου τους. Ο κανονισμός επιβάλλει, επίσης, ανώτατα όρια στα τέλη περιαγωγής σε επίπεδο χονδρικής, δηλαδή στα τέλη τα οποία καταβάλλει το δίκτυο του καταναλωτή στο αλλοδαπό δίκτυο που χρησιμοποιεί ο καταναλωτής.

Ο κανονισμός εκδόθηκε βάσει του άρθρου 95 της Συνθήκης ΕΚ, το οποίο παρέχει στην Κοινότητα τη δυνατότητα να λαμβάνει νομοθετικά μέτρα για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σε περίπτωση διαφορών ή ενδεχόμενων διαφορών ικανών να παρεμποδίσουν την εγκαθίδρυση ή τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Ο κανονισμός αυτός, όπως είχε αρχικώς, προέβλεπε τη λήξη της ισχύος του στις 30 Ιουνίου 2010. Τον Ιούνιο του 2009, ο κανονισμός τροποποιήθηκε με νέο κανονισμό ², ο οποίος επέκτεινε τα ανώτατα όρια τελών στις υπηρεσίες SMS και στις διαβιβάσεις δεδομένων και παρέτεινε την ισχύ του κανονισμού έως τις 30 Ιουνίου 2012.

Τέσσερις κύριοι φορείς εκμετάλλευσης ευρωπαϊκών δικτύων κινητής τηλεφωνίας, οι εταιρείες Vodafone, Telefónica O2, T-Mobile και Orange, αμφισβήτησαν το κύρος του κανονισμού για την περιαγωγή ασκώντας προσφυγή ενώπιον του High Court of Justice of England and Wales. Το δικαστήριο αυτό υπέβαλε στο Δικαστήριο το ερώτημα αν η Κοινότητα είχε το δικαίωμα να εκδώσει τον κανονισμό βάσει του άρθρου 95 ΕΚ και αν ο κοινοτικός νομοθέτης, καθορίζοντας ανώτατα όρια τελών σε επίπεδο λιανικής, είχε προσβάλλει τις αρχές της επικουρικότητας και/ή της αναλογικότητας.

Πρώτον, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι **ο κανονισμός έχει πράγματι ως σκοπό τη βελτίωση των συνθηκών λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς και ότι μπορούσε να εκδοθεί βάσει του άρθρου 95 ΕΚ.**

Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, κατά τον χρόνο έκδοσης του κανονισμού, ήταν υψηλό το επίπεδο των τελών λιανικής για υπηρεσίες διεθνούς περιαγωγής και ότι η σχέση μεταξύ κόστους και τελών δεν ήταν αυτή που θα έπρεπε να υπερισχύει σε πλήρως ανταγωνιστικές αγορές. Αυτό το υψηλό επίπεδο τελών είχε θεωρηθεί ως παρατεινόμενο πρόβλημα από τις δημόσιες αρχές καθώς και τις ενώσεις καταναλωτών σε όλη την Κοινότητα και οι προσπάθειες επίλυσης του προβλήματος αυτού βάσει του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου δεν είχαν ως

¹ Κανονισμός (ΕΚ) 717/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2007, για την περιαγωγή σε δημόσια δίκτυα κινητής τηλεφωνίας εντός της Κοινότητας και για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/21/ΕΚ (ΕΕ L 171, σ. 32).

² Κανονισμός (ΕΚ) 544/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2009, περί τροποποίησης του κανονισμού (ΕΚ) 717/2007 για την περιαγωγή σε δημόσια δίκτυα κινητών επικοινωνιών εντός της Κοινότητας, και της οδηγίας 2002/21/ΕΚ σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΕΕ L 167, σ. 12).

αποτέλεσμα τη μείωση των τελών. Επιπροσθέτως, ασκούσαν πίεση στα κράτη μέλη ώστε να λάβουν μέτρα αντιμετώπισης του προβλήματος. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο κοινοτικός νομοθέτης βρέθηκε ακριβώς αντιμέτωπος με μια κατάσταση, κατά την οποία υπήρχε το ενδεχόμενο λήψης διαφορετικών εθνικών μέτρων για τη μείωση των τελών λιανικής, χωρίς να επηρεάζονται τα τέλη χονδρικής. Εντούτοις, μια τέτοια εξέλιξη θα μπορούσε να προκαλέσει αισθητές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και να διακυβεύσει την ομαλή λειτουργία της κοινοτικής αγοράς περιαγωγής, γεγονός το οποίο δικαιολογεί την έκδοση κανονισμού βάσει του άρθρου 95 ΕΚ για την προστασία της ομαλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς.

Δεύτερον, όσον αφορά την **αναλογικότητα** του κανονισμού καθόσον δεν καθορίζει μόνον ανώτατα όρια για τα τέλη χονδρικής αλλά και για τα τέλη λιανικής, **το Δικαστήριο εκτιμά ότι ο καθορισμός ανώτατων ορίων χρεώσεων σε επίπεδο λιανικής θα μπορούσε να θεωρηθεί αναγκαίος και δυνάμενος να προστατεύσει τους καταναλωτές από τα υψηλά τέλη περιαγωγής.**

Το Δικαστήριο παρατηρεί ότι η Επιτροπή, πριν από την πρόταση κανονισμού, εκπόνησε εξαντλητική μελέτη εναλλακτικών επιλογών και εκτίμησε τις οικονομικές επιπτώσεις των διαφορετικών ρυθμίσεων. Η μέση χρέωση για κλήση περιαγωγής εντός της Κοινότητας ήταν υψηλή κατά τον χρόνο έκδοσης του κανονισμού (1,15 ευρώ ανά λεπτό, ήτοι πάνω από το πενταπλάσιο του πραγματικού κόστους παροχής της εν λόγω υπηρεσίας σε επίπεδο χονδρικής) και η σχέση μεταξύ κόστους και τελών περιαγωγής δεν ήταν αυτή που θα έπρεπε να υπερισχύει σε πλήρως ανταγωνιστικές αγορές. Η χρέωση που προβλέπει ο κανονισμός έχει καθορισθεί σε επίπεδο σαφώς κατώτερο αυτής της μέσης χρέωσης και καθορίζεται σε σχέση προς τα αντίστοιχα ανώτατα όρια των τελών χονδρικής, ούτως ώστε τα τέλη λιανικής να αντικατοπτρίζουν ακριβέστερα το κόστος που βαρύνει τους παρόχους.

Εξάλλου, ο κοινοτικός νομοθέτης μπορούσε ευλόγως να εκτιμήσει ότι η ρύθμιση μόνον των αγορών χονδρικής δεν θα μπορούσε να έχει το ίδιο αποτέλεσμα με την επίμαχη ρύθμιση. Η μείωση των τελών χονδρικής δεν θα συνεπαγόταν απαραίτητως τη μείωση των τελών λιανικής, δεδομένου ότι οι φορείς εκμετάλλευσης δεν θα δέχονταν πιέσεις από τον ανταγωνισμό, και τούτο διότι για την πλειονότητα των καταναλωτών η περιαγωγή δεν είναι καθοριστικής σημασίας για την επιλογή του φορέα εκμετάλλευσης. Επιπροσθέτως, η ρύθμιση μόνον των τελών χονδρικής δεν θα είχε άμεσα και ενεστώτα αποτελέσματα για τους καταναλωτές. Τέλος, το Δικαστήριο εκτιμά ότι τα ληφθέντα μέτρα ήταν εξαιρετικού χαρακτήρα, ο οποίος δικαιολογείται από τα μοναδικά χαρακτηριστικά που παρουσιάζουν οι αγορές περιαγωγής.

Υπό τις περιστάσεις αυτές, μια περιορισμένη χρονικά παρέμβαση σε ανταγωνιστική αγορά, που καθιστά δυνατή την άμεση διασφάλιση της προστασίας των καταναλωτών έναντι των υπερβολικών τελών, όπως εν προκειμένω, ακόμη και αν ενδέχεται να έχει αρνητικές οικονομικές συνέπειες για ορισμένους φορείς εκμετάλλευσης, είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό.

Τρίτον, το Δικαστήριο εξετάζει τον κανονισμό υπό το πρίσμα της αρχής της **επικουρικότητας**, κατά την οποία η Κοινότητα δρα μόνον εάν και στο βαθμό που οι σκοποί της προβλεπόμενης δράσης είναι αδύνατο να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη. Το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, δεδομένης της αλληλεξάρτησης μεταξύ των τελών χονδρικής και των τελών λιανικής, **ο κοινοτικός νομοθέτης μπορούσε ευλόγως να εκτιμήσει ότι μια κοινή προσέγγιση σε κοινοτικό επίπεδο ήταν αναγκαία** για τη διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, παρέχοντας, κατ' αυτόν τον τρόπο, στους φορείς εκμετάλλευσης τη δυνατότητα να λειτουργούν σε ενιαίο και συνεκτικό κανονιστικό πλαίσιο.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "Europe by Satellite." (+32) 2 2964106